

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκίτης
P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΔΗΜΟΙ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ

Α΄.

Πολλοὶ καὶ ποικίλοι εἰσὶν οἱ λόγοι τοῦ ἐπὶ τῷ αὐτῷ συνοικισμῷ τῶν ἀνθρώπων οἰοιδήποτε ὅμως κἂν ὑποτεθῶσιν οἱ λόγοι οὗτοι, εἴτε δηλαδὴ αἰσθήματα οἰκογενειακῶν καὶ φυλετικῶν παραδόσεων, εἴτε λόγοι ἀσφαλείας καὶ ἀμύνης, εἴτε τὸ προσφυσὲς τῆς θέσεως διὰ τὰ συμφέροντα τῶν συνοικιζομένων, ἐν εἶναι τὸ βέβαιον, ὅτι οἱ συνοικισμοὶ οὗτοι δὲν ἀπέμειναν ἀπλοὶ ἀνθρώπων συμφυρμοὶ καὶ ἀθροίσματα, ἀλλ' ἀνήχθησαν εἰς πολιτικούς ὀργανισμούς, κοινότητάς, Δήμους, πόλεις, ἔθνη κοινωνικὸν ἔχοντες προορισμὸν καὶ κοινωνικὸν σκοπὸν ἐπιδιώκοντες.

Οἱ διάφοροι πολιτικοὶ ὀργανισμοὶ οὗτοι, οἱ μὴ ἐκ τοῦ μηδενὸς εἰς τὸ εἶναι φερόμενοι, ἀλλ' αὐτομάτως ἐκ τῆς βαθμιαίας ἐξελιξέως ἡθῶν ἐθίμων καὶ ἀναγκῶν διαμορφούμενοι ἐκάστοτε, ἐγένοντο διὰ τῆς ἀμέσου ἐπικοινωνίας τῶν ἀνθρώπων, — οἷτινες ἀναπτυσσόμενοι καὶ προαγόμενοι καθιστῶσι καρποφόρα τὰ σπέρματα τῆς κοινωνικότητος, τῆς ὑλικῆς διανοητικῆς καὶ φυσικῆς προόδου δι' ὧν ἡ φύσις ἐπροίκισεν αὐτοὺς — ἢ ἀφετηρία τοῦ πολιτισμοῦ, ὅστις εἶναι ἢ ἀστυκὴ καὶ πολιτικὴ κοινωνία τῶν ἀνθρώπων, ἢ ἀντιτιθεμένη εἰς τὴν φυσικὴν διασποράν καὶ βαρβαρότητα καὶ ἀντεμετώπισαν τὸ ἰδεῶδες τέρμα τῆς ἐκπολιτιστικῆς κινήσεως, τὸν φευγαλίον καὶ ἐσαεὶ μοιραίως ὑπὸ τῆς ἀνθρωπότητος διωκόμενον σκοπὸν, τὴν τελειοποίησιν καὶ ἐπέκτασιν τῆς ἀστυκῆς καὶ πολιτικῆς κοινωνίας ταύτης, ὃ ἐστὶ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς καθολικῆς ἀλληλεγγύης, τῆς παγκοσμίου ἀδελφότητος.

Εἰς τὴν τάξιν τῶν πολιτικῶν ὀργανισμῶν τούτων ἀνήκουσι πάντως καὶ οἱ Δήμοι, — κυρίως δὲ οἱ Δήμοι — οἷτινες εἰσὶ τὸ κυριώτατον ὄργανον τῆς κοινωνικότητος πρώτιστον κοινωνικὸν ἔχοντες σκοπὸν τὸν πολιτισμὸν, ὡς παρεπόμενον δὲ τὰ καθήκοντα ἅπερ ἡ πολιτεία ἀνέθετο εἰς τὸν Δήμον, ὅστις ἀποτελεῖ τὴν ἐλαχίστην διοικητικὴν ὑποδιαίρεσιν τῆς ἐπικρατείας.

Ὁ Δήμος κατὰ συνέπειαν ἐξετάζεται ἀπὸ τῆς σκοπιμότητος τῆς δράσεώς του ὡς κοινωνικοῦ παράγοντος καὶ ὡς διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ, τῆς δὲ πολιτείας ἢ μέριμνα πρὸς ἐν πάντοτε δέον νὰ τείνη, πῶς νὰ καταστήσῃ τοὺς πολιτικούς τούτους ὀργανισμούς χρησιμωτέρους καὶ ὡς ὄργανα πο-

λιτισμοῦ καὶ ὡς ὄργανα σκοπίμου πολιτικῆς καὶ διοικητικῆς ἐνεργείας.

Ποικίλαι αἱ διέπουσαι τὰ τῶν Δήμων θεσμοθεσίαι, ἀρμοζόμεναι πρὸς τοὺς τόπους, τὰ πολιτεύματα καὶ τὴν καταγωγὴν τοῦ θεσμοῦ, αἱ ποικίλαι ὅμως πᾶσαι συνοψίζονται εἰς δύο συστήματα τὸ συγκεντρωτικὸν, ὡς ἐσφαλμένως ὀνομάζεται τὸ σύστημα τῆς διοικητικῆς κηδεμονίας καὶ τὸ ἀποκεντρωτικὸν, ὡς κατ' ἀκυρολεξίαν μετεγλώττισαν τὸν Ἀγγλικὸν ἔρον self-gouvernement. Τύπον τοῦ πρώτου συστήματος παρέχει ἡ Γαλλία, ἐνθα ὑπὸ τοὺς Δημοκρατικούς θεσμοὺς διατηρεῖται ἡ ἀκραιφνεστέρα διοικητικὴ κηδεμονία, καθ' ἣν οὐδὲν, πλὴν τῆς πρωτοβουλίας, δικαίωμα ἔχει ὁ Δήμος. Τύπον δὲ τοῦ δευτέρου αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου ἐκάστη τῶν ἀποτελουσῶν τὴν μεγάλην συμπολιτείαν Πολιτειῶν ἀποτελεῖ ἐν σμικρῷ μικρὰν τινα συμπολιτείαν Δήμων (Town ships), οἷτινες διατηροῦσιν ἀκεραίαν τὴν αὐτοτέλειάν των καὶ αὐτὰ τὰ κυριαρχικά των δικαιώματα, τὰ περιοριζόμενα μόνον ὡσάκις πρόκειται περὶ γενικῶν συμφερόντων ἢ καὶ συμφερόντων κοινῶν εἰς πλείονας Δήμους.

Τὸ παρ' ἡμῖν σύστημα, ἐν ᾧ ἡ δύνατο νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς ἴδιον τύπον κοινωνικοῦ συστήματος, ἀναπτυχθέντος κυρίως ἐπὶ Τουρκοκρατίας, ἐν πολλοῖς δ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν τῆς κοινότητος πρὸς τὸν ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτεῖαις τῆς Ἀμερικῆς ἰσχύοντα τύπον προσομοιάζοντος, δὲν ἔτυχε τῆς δεούσης προσοχῆς ἀπὸ τὸν Ἑλληνα νομοθέτην. Αἱ συνθήκαι ὑφ' ἃς διετέλει ἔτι τὸ ἐκ μακροῦ ἀγῶνος ἐξερχόμενον ἔθνος καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπιβολῆς τοῦ κράτους ἐφ' ὅλων καὶ πανταχοῦ, ἐπέβαλον ἴσως τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ Δήμων Νόμου ὑπὸ τὸ σύστημα τῆς στενωτάτης διοικητικῆς κηδεμονίας, ἣτις ὑπεκατέστησε τὸ τέως κοινωτικὸν καθεστῶς, τὰς δ' ὑφ' ἑστώσας κοινότητάς ὑπεκατέστησαν οἱ νέοι Δήμοι, ποῦ μὲν στενώτεροι, ποῦ δ' εὐρύτεροι, ποῦ δὲ καὶ ἴσοι κατὰ τὰ ὅρια.

Ὁ θεσμὸς οἷος κατὰ τὸ 1833 ἐφηρμόσθη καὶ ἐλειτούργησεν ὑπὸ τὸ τότε περιβάλλον, δὲν ἐλειτούργησεν ἀνεπιτυχῶς, ὅτε ὅμως τὸ περιβάλλον ἠλλοιώθη, διὰ τοῦ Συντάγματος τοῦ 1864, ὅπερ ἀνεκήρυξε τὸ δόγμα τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, ὃ θεσμὸς ἤρξατο ἐκπίπτων, διότι ἡ διοικητικὴ κηδεμονία, τῇ συναλλαγῇ θύουσα, παρέδωκε τοὺς Δήμους ἔρμαια εἰς τὸν πολιτικὸν

ἀνταγωνισμὸν, αἱ δὲ δημοτικαὶ περιουσίαι ἀντὶ νὰ διατιθῶνται πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ κοινωνικοῦ τῶν Δήμων σκοποῦ, διατίθενται πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς πατρίδας, πρὸς παγίωσιν τοῦ κόμματος. Οἱ Δημοτικοὶ ἄρχοντες διαχειρίζονται τὴν Δημοτικὴν περιουσίαν σχεδὸν ἀνεξελέγκτως, ὅτε μὲν καλύπτοντες τὴν εὐθύνην αὐτῶν διὰ τῶν ἀνευθύνων ἀποφάσεων εὐαρέστων δημοτικῶν συμβούλων — ἀζημίως ἄλλως τε παρεχόντων τὰς φιλοφρονήσεις των ταύτας — ὅτε δὲ διὰ τῆς παρελκύσεως τῆς ὑποβολῆς τῶν ἀπολογισμῶν των, ἄχρις οὗ βεβαιωθῶσιν ὅτι φίλοι θὰ κρίνωσιν αὐτοὺς.

Οὐδεμίαν δὲ δημοτικὸς Νόμος τάσσει προθεσμίαν εἰς τοὺς Δημάρχους πρὸς ὑποβολὴν τῶν ἀπολογισμῶν των, οὐδεμίαν τάσσει προθεσμίαν πρὸς ἔφεσιν κατὰ τῶν τυχόν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων τῆς Νομαρχίας ἃς δύνανται νὰ κρατῶσιν ἀνεκτελέστους ἄχρις οὗ οἱ πολιτικοὶ των φίλοι ἔλθωσιν ἐπὶ τὴν ἀρχήν.

Ὑπὸ τοιοῦτον δημοτικῆς διοικήσεως σύστημα βεβαίως θὰ ἐκρίνετο μωρὸς ὁ Δήμαρχος ἐκεῖνος ὅστις δὲν θὰ ἐνίσχυε τὴν μερίδα του εἰς βάρος τῆς ἐκκειμένης δημοτικῆς περιουσίας.

Τὰ πολλὰ πλημμελή τοῦ Δημοτικοῦ Νόμου πρὸ μακροῦ ἐγένοντο τοῖς πᾶσιν ἀντιληπτὰ, πολλὰ δὲ πολλάκις ἐγένοντο ἀπόπειραι βελτιώσεως, ἡστόχησαν δὲ πᾶσαι, διότι ὡς μέσον βελτιώσεως ἐκρίθη ἢ ὡς οἷον τε ἐπέκτασις τῆς διοικητικῆς κηδεμονίας ἐπὶ τῶν Δήμων. Περισετέλλετο δηλαδὴ ἡ Δημαρχικὴ αὐτενεργεῖα καὶ ἡ ἤξανεν ἢ ἐπιβολὴ τοῦ κυβερνητικοῦ βουλευτοῦ, ὅστις πιέζων διὰ τῆς διοικήσεως τὸν Δήμαρχον, καθίστα αὐτὸν ὑποχείριον καὶ τυφλὸν νευρόσπαστον. Ἐξηυτελίσθη ἀληθῶς ὁ κραταιότερος καὶ εὐγενέστερος παράγων τῆς ἐθνικῆς προόδου, ἀλλ' ἐξηκολούθει ὑφιστάμενος, ἄχρις οὗ συνεντρίβη τελείως διὰ τῶν δύο δημοτικῶν περὶ Ἀστυνομίας καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Νόμων, τῶν οὐδεμίαν λογικὴν — πλὴν τοῦ δικαίου τοῦ ἰσχυροτέρου — βάσιν ἔχόντων, καθ' ὅσον ἐλαφυραγωγῆθη ἅπασα ἡ περιουσία τῶν Δήμων, οἷτινες ἐκινδύνεον νὰ πτωχεύωσιν εἰ μὴ ἐλαμβάνετο ταχεῖα καὶ σκόπιμος πρόνοια ὑπὲρ αὐτῶν.

Τοιαύτη ἡ κατάστασις ἥς ἡ κυβέρνησις ἐπαγγέλλεται τὴν διόρθωσιν, διὰ τῶν ὑπὸ τὴν ψήφον τῆς Βουλῆς ὑποβληθέντων νομοσχεδίων.

Θὰ ἐπιτύχη; Τοῦτο ἐν τοῖς ἐφεξῆς θὰ ἐξετάσωμεν.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΗΜΩΝ ΟΠΙΣΘΟΔΡΟΜΗΣΙΣ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Ουδείς δύναται ν' ἀρνηθῆ τὸ ἀλγεῖνόν αἰσθη-
μα, ὑπερ ἐμποιεῖ τὸ θέλημα λαοῦ τόσον νοήμο-
νος καὶ προοδευτικῶς, τόσον ἀληθῶς εὐγενεῖς
καὶ φιλοπάτριδος, οἷος ὁ Ἕλληνικὸς, ὅστις ὡς
Ἔθνος μὲν τελείας θάματα ἀνδρίας καταπλή-
ξαντα τὸν κόσμον, ἀνέκτησε τὴν ἐλευθερίαν του
διὰ τοῦ αἵματος του, ὡς κράτος ὅμως, ὡς πο-
λιτεία ὀργκνωμένη, ἐλευθέρη καὶ ἀνεξάρτητος,
ἔπεσε καὶ κεῖται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς πολιτι-
κῆς προόδου δέσμιας καὶ ἀδρανῆς. Καὶ βλέπει
περὶ αὐτὸ τὸ κράτος τοῦτο λαοὺς ἄλλους χθές
ἀκόμη γεννηθέντας εἰς ζωὴν πολιτικὴν ἐκ τοῦ
μηδενὸς τῆς δουλείας καὶ τῆς ἀρκαίης, νὰ
βαίνωσι μὲ βήμα τὰχὺ καὶ εὐσταθῆς, ὡς κρά-
τη ἀληθῶς ἐλεύθερα, πρὸς τὴν ἰσχύϊν, τὴν εὐ-
νομίαν καὶ τὴν πρόοδον, καὶ, παρεργόμενα πλη-
σίον τοῦ κράτους ἡμῶν, νὰ τὸ ἀρίνωσι ὀπίσω
μόλις σφύρομενον, ἀντικείμενον τοῦ παγκοσμίου
οἴκτου.

Ἰξέλιπεν ἄρα γε ἀπὸ τῆς καρδίης ἡμῶν
τῶν Ἑλλήνων καὶ αὐτὴ ἡ στοιχειώδης φιλο-
τιμία ἡμῶν ὡς πολιτῶν, ὥστε νὰ ἐβέπωμεν
ἀνάλητοι καὶ ἀδρανεῖς τὴν ἰδίαν ἡμῶν πολι-
τικὴν οἰκογένειαν, ἥτις εἶνε τὸ κράτος ἡμῶν,
διατελούσαν ἐν ἀποσυνθέσει ἐν τῷ μέσῳ τῶν
ἄλλων προσδεόντων κρατῶν καὶ νὰ μὴ ἐξεργι-
ρῶμεθα ὡς εἰς ἀνθρώπου, ὅπως, ἠρξύνοντες τὰ δε-
σμὰ τῆς δουλείας τοῦ κράτους, ὡς ἄλλοτε οἱ πρό-
γονοὶ μας ἔθραυσαν τὰ δεσμὰ τῆς δουλείας τοῦ
Ἔθνους μας, ἀποκαταστήσωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν
ἄλλων κρατῶν πολιτείαν Ἑλληνικὴν, ἀληθῶς
ἐλευθέρην, ἀκωλύτως σταδιοδρομοῦσαν ἐντὶ ὁδῷ
τῆς προόδου; Τοσοῦτον λοιπὸν ἐπορώθημεν τὴν
καρδίαν, ὥστε νὰ μὴ αἰσθάνωμεθα ἐν ἡμῖν τὸ ἄλ-
γος τῆς αἰσχύνης; Ὅχι! ὁ ἐλεύθερος Ἕλλη-
νικὸς Λαός, οὔτε τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν του
ἀπώλεσεν, οὔτε τῆς ἀθανάτου φιλοπατρίας του
ἐστερήθη. Εἶνε πάντοτε ὁ αὐτὸς Ἑλληνικὸς
Λαός, ὁ νομοταγῆς, ὁ εὐσπλαγξτος, ὁ φιλόπατρις
ὅστις καὶ χρῆμα προθύμως καὶ δαψιλῶς εἰς τὸ
Κράτος προσέφερε καὶ αὐτὸ τὸ αἷμα του ἐν
ἐνθουσιασμῷ διὰ τὴν πατρίδα του ἔχυσε. Ὁ
λαός ἡμῶν πάντοτε ἠσθάνθη καὶ αἰσθάνεται
ὀξύτατον ἄλγος ὁσάκις ἀκούει παρὰ τῶν ξένων
τὴν μομφὴν ὅτι ἡ Ἑλλάς πολιτικῶς ἐχρῶ-
κόνησε.

Τὸ πατήμα λοιπὸν τῆς μέχρι τοῦδε κκο-
διοικήσεως ἡμῶν δὲν κεῖται ὡς προείπομεν
οὔτε εἰς τὰ πρόσωπα Λαοῦ καὶ Βασιλέως,
οὔτε εἰς τὸν Συνταγματικὸν ἡμῶν χάρτην, ἀλλ'
εἰς τὴν πολιτικὴν συναλλαγὴν, ἥτοι τὴν
νεωτέρην Σφίγγα ἥτις ἐπικάθηται, οὐχὶ πλέον
παρὰ τὰς πύλας τῶν Θεῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ὄλης
Ἑλλάδος, ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, ἐπὶ τῆς διοι-
κήσεως, τῆς ἐκπαιδεύσεως, τοῦ στρατοῦ τῆς,
καὶ αὐτῶν τῶν ἀτόμων καὶ τῶν οἰκογενειῶν
ἀκόμη, καὶ προτείνει εἰς ἡμᾶς τὸ αἶνιγμα:
Ποῦτος εἶνε ἐκεῖνος ὁ Λαός, ὅστις ἔχει ἐλευθε-
ρίαν, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐλεύθερος, ὅστις ἔχει πόδας
ὕγιεις ἀλλὰ δὲν προχωρεῖ, ὅστις εἶνε πλούσιος
καὶ ὅμως εἶνε πτωχός, ὅστις εἶνε ἐνδοξός, ἀλλ'
εἶνε καὶ ἄδοξος, ὅστις εἶνε εὐφύης, ἀλλὰ δὲν
κατορθώνει ν' ἀπχλαγῇ ἀπ' ἐμοῦ τῆς Σφίγγ-
γός; Καὶ μέχρις οὗ τὸ αἶνιγμα λυθῆ, ἡ Σφίγξ
ἐκμυζᾷ ἀδικῶς τὸ αἷμα τῆς Ἑλλάδος,
ἥτις φθίνει πλέον ὡς κράτος καὶ μαραινεται.
Οἰδίποδες ἵνα λύσωσι τὸ αἶνιγμα δὲν λείπουν.
ὦ! ὡς πρὸς τοῦτο, ὅλοι εἴμεθα Οἰδίποδες,
διότι ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἔχει ἀνά μίαν λύσιν,
ὀρθὴν ἢ μὴ, ἀδιάφορον.

Ἡ ἐπάρκτος λοιπὸν Συναλλαγῆ εἶνε ἡ αἰτία
τοῦ κακοῦ, δι' αὐτῆς ὁ ἐκλογεὺς θὰ ὑπόσχεθῆ
τὴν ψῆφον του εἰς τὸν Βουλευτὴν, ὑπὸ τὸν ὄρον
νὰ πείσῃ οὗτος τὸν Ὑπουργὸν νὰ τῷ δώσῃ
τὴν χάριν, τὴν θέσιν, τὸ ἀξίωμα ἐξ ἐκείνων τὰ
ὁποῖα ἔχει συγκεντρωμένα εἰς χεῖρας του ὁ
Ὑπουργός. Γινώσκει δ' εὐλόγως ὅτι ὁ Βου-
λευτὴς δύναται νὰ πείσῃ τὸν Ὑπουργόν, διότι
ἔχει νὰ τῷ δώσῃ ἀντάλλαγμα, ἐν πολῦτιμον
πρᾶγμα, τὴν ψῆφον τοῦ ὡς νομοθέτου ἄμα καὶ
ὡς δικαστοῦ. Οὕτω ὁ μὲν δικαστὴς τοῦ Ὑπουρ-
γοῦ δηλ. ὁ Βουλευτὴς δωροδοκεῖται ὑπὸ τοῦ δι-
καζομένου, ἥτοι τοῦ Ὑπουργοῦ ὁ δ' ἐκλογεὺς
δωροδοκεῖται ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ ἵνα τὸν ψήρισῃ.

Ἐντεῦθεν ἐξέλιπεν ἡ εὐθύνη, καὶ γελαῖ τις
ἀκούων ἡ ἀναγνώσκων εἰς τὴ Βουλῆ ἢ ἐν τῷ
τύπῳ περὶ ὑπευθύνων Ὑπουργῶν. Ὑπευ-
θύνων τίνος; τοῦ δωροδοκούντος Βουλευτοῦ
τῆς πλειονοψηφίας. Ἀλλ' αὐτὸς ἐπόλησεν ἡδὴ
τὴν ψῆφον του εἰς τὸν ὑπεύθυνον. Ἀπέναντι
μειονοψηφίας τῆς Βουλῆς, δηλ. τῆς Ἀντιπο-
λιτευσεως; Ἀλλ' αὕτη δὲν ἔχει τὴν νικῶσαν
ψηφον καὶ ὁ Ὑπουργός ἐπομένως δὲν τὴν φο-
βεῖται. Δὲν τὴν φοβεῖται δὲ οὔτε ἡ πλειονο-
ψηφία τῆς ἐπιούσης, διότι καὶ αὕτη διὰ τῶν
αὐτῶν μέσων διὰ τῆς αὐτῆς συναλλαγῆς καὶ
δωροδοκίας θὰ πολιτευθῆ κατ' ἀνάγκην ἀναπο-
δράστως ἐξ αὐτῆς τῆς καταστάσεως τῶν πραγ-
μάτων ἐξ αὐτοῦ τοῦ μηχανισμοῦ τῆς πολι-
τείας ἡμῶν ἐπιβαλλομένην.

Ἐκλιπούσης οὕτω τῆς πραγματικῆς εὐθύνης
τῶν Ὑπουργῶν, τὰ λοιπὰ πλέον κακὰ ἐπέρ-
χονται ἀπ' ἐκυτῶν. Τὰ κόμματα καθίστανται
καθαρῶς προσωπικά. Αἱ πλειονοψηφίαι κα-
ταρτίζονται, οὐχὶ πλέον ἐκ πεποιθήσεων καὶ
ἀρχῶν, ἀλλ' ἐκ Βουλευτῶν ἀτομικῶς διασηρε-
στήμενων πρὸς τὸ ἄλλο κόμμα καὶ ἐλιζόντων
ἀτομικὰ ὀφελήματα ἐκ τούτου τοῦ κόμματος,
ἐπομένως αἱ πλειονοψηφίαι δὲν παριστῶσι πλέον
ἀπέναντι τῆς βασιλείας ἔνοιαν τινα πολιτι-
κὴν ἐπικρατούσαν, ὥστε νὰ τὴν σεβασθῆ ὡς
δεδηλωμένην θέλησιν τοῦ λαοῦ. Ἐντεῦθεν τὸ
πολιτεύεσθαι ἐξετελιζέται εἰς τὴν συνείδησιν
τοῦ λαοῦ, ἐπειδὴ δὲ καὶ αὐτὸς σύγκειται ἐξ
ἀτόμων, ἕκαστον ἄτομον αὐτοῦ καταπεσόντων
πλέον τῶν πραγμῶν τῆς πολιτικῆς ἠθικῆς, ἀναγ-
κάζεται ἐν τῷ συμφύρῳ τῆς ἀνευθύνου λαφυ-
ρῶγίης τῶν κοινῶν νὰ μετέλθῃ καὶ αὐτὸς τὰ
αὐτὰ μέσα τῆς διαπραγῆς, διότι ἄλλως κα-
ταποντίζεται. Δὲν ἀπαιτεῖται πολὺς χρόνος
ὅπως οὕτω διαφθερῶσιν οἱ χαρακτήρες. Καὶ
βλέπομεν σήμερον πολῖτας λίαν χρηστοῦς νὰ
ὀδύρονται μὲν διὰ τὴν κατάστασιν ταύτην
κατὰ πάσαν τοιαύτην συζήτησιν, ἀλλὰ καὶ
ἀμέσως αὖριον σπογγίζοντες τὰ δάκρυά των
νὰ καταφεύγωσιν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν βουλευτὴν
ὅπως ἐνασκήσῃσιν καὶ αὐτὰ τὰ νόμιμα δι-
καιώματά των.

Ἀλλὰ λέγουσιν ἀφοῦ διεφθάρησαν οἱ χαρα-
κτῆρες διὰ τῆς πολιτικῆς συναλλαγῆς ἀπ'
ἀκοῦ εἰς ἄκρον τῆς Ἑλλάδος, πῶς ν' ἀνοι-
κοδομησῶσιν σύστημα νέον διὰ σεσηπότως
ὕλιον;

Ἀπαντῶμεν ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπατῶνται
οἱ πιστεύοντες τοῦτο· ἐν μόνον εἶναι ἀληθές
ὅτι Ἑλληνικὸς Λαός, ἀπογοητευθεὶς βαθύτατα
πλέον ἐκ τῆς ἀθλίης ταύτης καταστάσεως τοῦ
κράτους ἡμῶν, ζητεῖ ἀνθρώπων, ἀνθρώπων τῶν
ἐρείπιων τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ ἐλευθερίας. Δότε
εἰς αὐτὸν ὄργανισμὸν τοιοῦτον ὥστε νὰ τεθῶ-
σιν αἱ Συνταγματικαὶ ἐξουσίαι ἐκάστη εἰς τὴν
θέσιν τῆς, ἢν διέγραψε τὸ πολίτευμα ἡμῶν,
ἀφαιρέσατε τὰς ἀφορμὰς, ἔνεκεν τῶν ὁποίων
σήμερον τὸ αἰτήμα τῆς αὐτοσυντηρήσεως τοῦ
ἄρχοντος δικτελεῖ εἰς διηνεκῆ σύγκρουσιν πρὸς
τὸ καθῆκον, καὶ τὸ συμφέρον τὸ κοινόν, καὶ θὰ
ἰδῆτε ὡς ἐκ θαύματος τὴν συνταγματικὴν μη-
χανὴν νὰ λειτουργήσῃ κωνικῶς καὶ ἀπροσκό-
πτως. Τότε ἡ εὐθύνη, ἥτις εἶνε ἡ ψυχὴ τοῦ
συνταγματικοῦ πολιτεύματος, θὰ λάβῃ ζωὴν
πραγματικὴν καὶ ἐξ αὐτῆς θὰ μορφωθῶσιν
ἀληθῆ κόμματα ἀρχῶν, ὁ δὲ λαός θὰ σεβασ-
θῆ τοὺς ἀρχοντάς του. Τότε ὁ νόμος θὰ γίνῃ
σεβαστός καὶ ἡ δικαιοσύνη θὰ ἐμπνέῃ τὴν πε-
ποιθήσιν τῆς ἀμεροληψίας, διότι θὰ στηθῆ ἐπὶ
τῶν ἰδίων ἐκυτῆς ποδῶν ἀνεξάρτητος πλέον
καὶ ἀπτόητος, ὁ δὲ λαός θ' ἀναδείξῃ ἐλεύθερος
τὰς νέας αὐτοῦ ἀρετὰς καὶ δυνάμεις.

Μέχρι τοῦδε ἡ ὄλη διὰ τῆς πολιτικῆς συναλ-
λαγῆς νοθεύει τοῦ πολιτεύματος ἡμῶν πηγὰ-
ζει προδήλως ἐκ τῆς εἰς χεῖρας τῶν Ὑπουρ-
γῶν ἀτόπου συγκεντρώσεως ἀπέριων δικαιωμά-
των, θέσεων, καὶ ἀξιωμάτων ἀπὸ τοῦ μεγί-
στου μέχρι τοῦ ἐλαχίστου, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως.
Τὸ κοινοβουλευτικὸν ἡμῶν πολίτευμα ἵνα ἐπα-
νέλθῃ εἰς τὴν τροχιάν του ἀπαιτεῖ ὡς ὄρον
ἀπαραίτητον εὐρύθμου λειτουργίας τὴν διοι-
κητικὴν ἀποκέντρωσιν καὶ τὴν δημοτικὴν
αὐτοδιοίκησιν. Ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη ἀπὸ
πολλοῦ ἀνέγραψε καὶ ἀνεκήρυξεν ὡς ἀξίωμα
ὅτι τὸ πολίτευμα τὸ κοινοβουλευτικὸν ἀπαιτεῖ
ὡς ὄρον ἀπαραίτητον τῆς εὐρύθμου λειτουργίας

τὴν διοικητικὴν ἀποκέντρωσιν καὶ τὴν
δημοτικὴν αὐτοδιοίκησιν, ἀνευ τῶν ὄρων
τούτων ἀποτελεῖται ὁ ὀλέθριος τραγέλαφος,
ὅστις ἐπικρατεῖ παρ' ἡμῖν.

Ἄς ὑπακούσωμεν λοιπὸν εἰς τὴν ἐπιστήμην
καὶ τὴν πείραν, ἃς ἀποδοθῶσιν αἱ σήμερον εἰς
τὰς χεῖρας τῶν Ὑπουργῶν συγκεντρωμένα
ἐξουσίαι εἰς ἐκυτάς, καὶ, ὅταν τότε ὁ Ὑπουρ-
γός δὲν ἔχη πλέον πολλὰ νὰ δώσῃ εἰς τὸν
Βουλευτὴν, οὐ μόνον θὰ πάυσῃ συναλ-
λασσόμενος μετ' αὐτοῦ, δηλ. δωροδοκῶν τὸν
δικαστὴν του, ἀλλὰ καὶ θὰ εὐρῆ τὸν χρόνον
καὶ τὴν ἄνεσιν ὅπως ἐργασθῆ διὰ τὰ ἀνώτερα
καὶ γενικώτερα συμφέροντα τοῦ κράτους καὶ
τοῦ Ἔθνους. Τότε ἡ εὐθύνη τῶν Ὑπουργῶν
θὰ καταστῆ πραγματικὴ πρὸς τῆς Βουλῆς τὸν
ἐλεγχο καὶ ἡ σημερινὴ ἀκοσμία θὰ ἐκλείψῃ.
Ἐὰν ἡ Ἑλλάς εἴχε τὸ σύστημα τῆς διοικητι-
κῆς ἀποκεντρώσεως καὶ τὴν αὐτοδιοίκησιν τῶν
δήμων καὶ κοινοτήτων τὸ συνταγματικὸν ἡμῶν
πολίτευμα θὰ ἐλειτούργει μετ' ἀγαστῆς εὐ-
ρυθμίας ὑπὸ τὸν ἀπαραίτητον ὄρον ποινικοῦ
ἐλέγχου δικαιοσύνης τελείας ἀνεξαρτήτου καὶ
ὑπευθύνου ἰεραρχικῶς πρὸς ἐκυτὴν καὶ μόνην.
ὦ! τότε δὲν θὰ εὐρίσκειτο εἰς τὴν ἀνάγκην
νὰ ἐκνευρίζεται, νὰ στασιαζῆ, νὰ ὑφίσταται
κλονισμοὺς ἢ πίσεις τῆς καὶ νὰ διαταράσσῃ-
ται συνεχῶς ἡ δημοτικὴ τάξις τῆς διὰ κινήμα-
των αἰτῶν ἐντείνουσι τὴν πολιτικὴν αὐτῆς
ὀπισθοδρόμησιν. Εὐτυχῶς τὸ ἐξῶθεν ἦδη πλημ-
μυροῦν ἐκ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς πείρας φῶς
ἤρχισε νὰ εἰσχωρῆ διὰ τῶν σχισμῶν τῶν ἀπηρ-
χισμένων πραγμῶν τοῦ πρώτου μοναρχικοῦ
ἡμῶν πολιτεύματος, ἃς ριθῆ ἦδη δι' ἐνός λα-
κτίματος πᾶς φραγμῶς, ἵνα τὸ φῶς πλημμυ-
ρίση, ἐξυγιάνῃ καὶ σώσῃ.

Εἶνε ἀληθές ὅτι ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐπνα-
στάσεως ἐψηφίσθησαν νόμοι τινες ἀποκεντροπι-
κοὶ ἀτελεῖς ὅμως ἐν πολλοῖς, διότι διὰ τὴν ἐφαρ-
μογὴν αὐτῶν δὲν καθιερώθησαν εὐθύναι καὶ οὕτω
τὰ μέτρα ταῦτα θεωροῦμεν ἀτελεῖ, ἃς εὐελ-
πιστοῦμεν ὅμως ὅτι προῖόντος τοῦ χρόνου, θὰ κα-
ταδειχθῶσιν αἱ ἐλλείψεις αὐτῶν καὶ συμπληρω-
θῶσιν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τύπου. Α.

Περίληψις Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ

Ὁ παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Σύρου δικαστικὸς
κλητῆρ Λαμπρινός Γ. Τσιτσεκλῆς διὰ τοῦ ἀπὸ
3 Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους (1911) καὶ ὑπ' ἀριθ-
μὸν 488 Προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ ἀ-
κινήτων, δηλοποιεῖ ὅτι τὴν 12 Ἰουνίου ἐνε-
στῶτος ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10
μέχρι τῆς 12 μεσημβρινῆς ὥρας, ἐνώπιον ἐμοῦ,
ἐν Ἐρμουπόλει καὶ ἐξῶθεν τοῦ παρὰ τὴν πλα-
τεῖαν τοῦ Παλαιῦ Ὑγεινομείου κειμένου κα-
φενείου τοῦ Παναγιώτου Μπουντούρη, ἐκτίθε-
ται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὸ ἐν
πέμπτῳ [15] ἐξ ἀδιαίρετου 1). Μιᾶς ἰσο-
γχείου οἰκίας κειμένης ἐν Ἐρμουπόλει κατὰ τὴν
συνοικίαν «Καρδαμυλίτικα» συνισταμένης ἀπὸ
αἰθούσας, δύο δωμάτια, ὑπόγειον μὲ δεξαμε-
νὴν, ἀφοδευτήριον καὶ συνεχόμενον περιτοιχι-
σμένον γάνδακκ, καταλαμβάνουσας ἑκτασιν μέ-
τρων τετραγωνικῶν 31 καὶ πλησιαζούσης γύ-
ρωθεν μὲ οἰκίας Νικολάου Δράμισσα, κληρονό-
μων Παπανικολῆ καὶ δρόμον. 2) Μιᾶς ἐτέρας
ἰσογχείου οἰκίας κειμένης εἰς τὴν αὐτὴν μὲ τὴν
ἀνωθι θέσιν, συνισταμένης ἐκ τριῶν δωματίων
καὶ μικροῦ προαυλίου, καταλαμβάνουσας ἑκτα-
σιν μέτρων τετραγων. τετρακοσ. τριάκ. (430) καὶ
συνορευούσης γύρωθεν μὲ οἰκίας κληρονόμων Νε-
ροκλύτη καὶ Μάπα, Ἀθηνᾶς Μανιάταινας καὶ
δρομίσκον. Τὸ ἐκποιούμενον 1) 5 ἐξ ἀδιαίρετου
ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω οἰκιῶν ἀνήκον εἰς τὸν
ὀφειλέτην Ἰωάννην Μ. Αὐγουστῆν, κάτοικον
Καρδαμύλης τῆς Χίου κατεσχέθη ὑπὸ τοῦ πα-
ρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Σύρου δικαστικοῦ κλητῆ-
ρου Λεωνίδα Κορκοδείλου, τῆ ἐντολῆ τοῦ ἐπισ-
πεύδοντος δανειστοῦ Νικολάου Δράμισσα κατόι-
κου Ἐρμουπόλεως, ἐπὶ τῷ τέλει οὗτος νὰ πλη-
ρωθῆ τὴν ἀπαιτήσιν του ἐκ δραχμῶν 26 μετὰ
ὡς καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτελέσεως μέχρι πέρα-
τος τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ὅτι ἡ κατακύρωσις τοῦ ἐκποιουμένου ἐνός
πέμπτου (1) 5) ἐξ ἀδιαίρετου ἀμφοτέρων τῶν

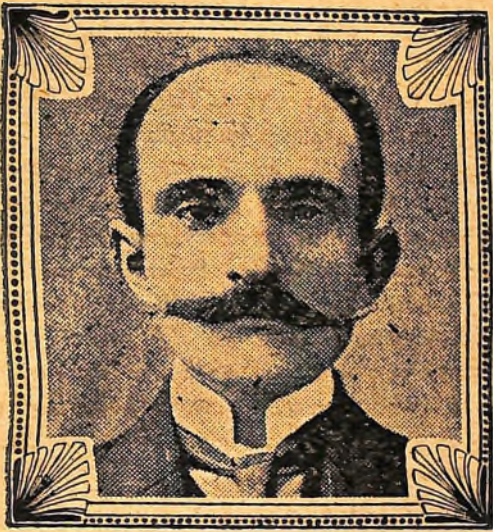
ζω οίκων — ὡν τὰ ὑπολειπόμενα 45 ἀνήκουσιν εἰς τοὺς Νικόλαον Βίον, Ἄναν Βίον, Εὐφώνην Κουκουναδάειαν καὶ κληρονόμους Γ. Βίου, — γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα ὑπερθεματιστὴν ὑπόχρεον εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ, ἐπὶ ποινῇ ἀκαταστήτου ἀναγκασμοῦ, ἐντὸς 3 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως. Ὅτι τὰ κληρονομία δικαιώματα βρῦνουσι τὸν ἀγοραστήν. Ὅτι ὡς πρώτη προσφορά ὠρίσθη παρὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος διὰ μὲν τὸ 1)5 τῆς πρώτης οἰκίας τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 20. διὰ δὲ τὰ τῆς δευτέρας τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 10.

Ἐν Ἐρμούπολει Σόρου τῆ 27 Μαΐου 1911.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος Συμβολαιογράφος Ἐρμούπολεως

Νικόλαος Π. Κουντούρης

ΤΙ ΓΡΑΦΕΙ ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΠΟΤΙΩΝ ΠΙΝΚ

Ὁ ἰατρός Κ. Βαΐδης

Ὁ ἰατρός κ. Κ. Βαΐδης, ὅστις διαμένει ἐν Κερδίτῃ, γράφει ἡμῖν τὰ ἑξῆς :

«Εἰς πλείστα περιπτώσεις μοὶ ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ διατάξω τὰ Καταποτία Πίνκ καὶ τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα ἦσαν πάντοτε λίαν εὐχάριστα.

Τελευταίως ἀκόμη τὰ Καταποτία Πίνκ μοὶ ἐδῶσαν λιμπρὰ ἀποτελέσματα εἰς τὰς ἀκολούθους δύο περιπτώσεις :

1ον) Εἷς ἀσθενὴς ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως, ἡλικίας 60 ἐτῶν, ὑπέφερε πρὸ πολλοῦ ἐξ ἐπιμήνου νευραλγίας τοῦ προσωπικοῦ. Γνωρίζων τὴν ἀποτελεσματικότητά τῶν Καταποτίων Πίνκ ἐπὶ τῶν νευρικοῦ παθήσεων, συνέστησεν τὰ καταποτία ταῦτα καὶ τρεῖς κυτίαι ἤρκεσαν διὰ νὰ τὸν ἀπαλλάξωσιν ἐκ τῶν νευραλγιῶν.

2ον) Ἡ νεκρὰ χωρική Ἀγγελική Παλάδου, ἡλικίας 23 ἐτῶν, κατοικοῦσα ἐν Μαρουλεῖ τῆς ἐπαρχίας Κερδίττης, ἐπέτυχεν, ἐπίσης, λιμπρὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς χρήσεως τῶν Καταποτίων Πίνκ. Αὕτη ἦτο χλωρωτική, λίαν ἀδύνατος καὶ ὑφίστατο διχρόνους κκοδιαιθεσίας προκαλουμένης ἐκ τῆς δυστηνορορίας ἐξ ἧς πρὸ πολλοῦ ὑπέφερε. Χάρει εἰς τὴν διὰ τῶν Καταποτίων Πίνκ θεραπείαν, ὅλας αἱ κκοδιαιθεσίας τῆς ἐξηρανώθησαν».

Τὰ Καταποτία Πίνκ δὲν δύνανται βεβχίως νὰ θεραπεύσωσιν ἀπάσας τὰς παθήσεις. Ἐν τούτοις ὅμως θεραπεύουσι μέγαν ἀριθμὸν ἐκ τῶν ἀσθενειῶν ἐκείνων αἵτινες ἔχουσι κοινὴν τὴν προέλευσιν τὴν κκοκὴν κατὰστασιν τοῦ αἵματος, τὴν ἀδυναμίαν τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

Τὰ Καταποτία Πίνκ δίδουσι αἵμα, ἀναγεννῶσι τὸ πτωχυνθὲν αἷμα, τονώνουσι τὸ νευρικὸν σύστημα. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον εἶνε ἀποτελεσματικὰ ἐναντίον τῆς χλωρώσεως, τῆς γενικῆς ἀδυναμίας, τῶν πίνων τοῦ στομάχου, ἡμικρανιῶν, νευραλγιῶν, ισχυαλγίας, ρευματισμῶν.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεία πρὸς ἄρ. 4 τὸ κυτίον ἢ ἄρ. 21 τὰ 6 κυτίαι διὰ κοκὴς παρακταθήσει εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεία Π. Κερδίωνη καὶ Βούλγαρη καὶ Λυγερικῆ Π. Κερδίωνη καὶ Βούλγαρη καὶ Λυγερικῆ Π. Γενικός ἀντιπρόσωπος Δραχμάς καὶ Σα ἐν Πειραιεῖ.

Τὰ γενικὰ καταποτία Πίνκ φέρουσι ἔξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μετὰ τὸ ὄνομα Δραχμάς καὶ Σα, ἔσθωθεν δὲ τὴν ὀδηγίαν τῆς χρήσεως ἐλληνιστί.

Ἡ Εἰς Πάρον Ἐκδρομὴ τῆς Ἀλληλοβοηθείας,

Ἐκ τῶν σπανίων εἰς ἐπιτυχίαν ἐκδρομῶν ἦτο καὶ ἡ εἰς Πάρον γενομένη ὑπὸ τοῦ Ἐργατικοῦ Συνδέσμου τῆς Ἀλληλοβοηθείας, τῆς παρελθούσης Κυριακῆς διὰ τοῦ «Πέλοπος», ὁρχίου καὶ εὐρυχώρου Ἀτμοπλοίου τῆς «Κυκλαδικῆς». Τὸ μόνον, ὅπερ δύναται τις νὰ εἴπῃ, συντέλεσεν εἰς τὴν μὴ τελειότητα τῆς ἐπιτυχίας, ἧτις συνίστατο εἰς τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν τοῦ ἐργατικοῦ σωματείου, ἧτις ὅμως βεβχίως εἶνε ἀσχετος πρὸς τὴν καθόλου ἐπιτυχίαν τῆς Ἐκδρομῆς, ὑπῆρξε τὸ ἀμφίβολον τοῦ καιροῦ, ὅστις ἐπεκράτει, πρὸς ζῆμίαν τῆς Ἀλληλοβοηθείας, κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον, φοβίσας οὐκ ὀλίγους τῶν συμπολιτῶν μας, οἵτινες τῇ ἀληθείᾳ ἀπώλεσαν μίαν τῶν ὠριότερων διασκεδάσεων, μιᾶς τελείας καὶ τερπνῆς ἀναψυχῆς, ἧτις εὐλόγως δικαιολογεῖ τὴν ὑπαρξίν τῆς Κυριακῆς Ἀργίας. Ἡ ἐκδρομὴ αὕτη ἦτο δημιουργημα τῆς Κυριακῆς καὶ μόνως, καθ' ἣν καὶ ἀπεφασίσθη. Ὑπὲρ τοῦ τετρακοσίου ἀνδρῶν, γυναικῶν, νέων καὶ δεσποινίδων μετέσχον, μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης Συρικῆς εὐθυμίας, τῆς ἀληθινότητος ἐκδρομῆς Ἡ ὄψις τῆς προῖας τῆς Κυριακῆς ἦτο ζωηροτάτη. Ἡ προκομίζουσα τοῦ λιμένος μας ἔβριθε κόσμου κινουμένου, τοῦ μὲν ἐπιβιβάζομένου ἐπὶ λέμβων διὰ τὴν πανηγυρικὴν ἐκδρομὴν, τοῦ δὲ συγκεντρουμένου πρὸ τοῦ καφενεῖου Ν. Κωστάλα πρὸς θέαν τῶν πολεμικῶν Ἰταλικῶν πλοίων, ἄτινα προσέδιδον ὄψιν πανηγυρικωτέρην καὶ φαντασμαγορικὴν. Πρὸ τῆς ἀνχωρήσεως τὸ πλῆθος συνθηροίσθη πρὸ τοῦ παρακλιτικοῦ καφενεῖου Κωστάλα, ἀναμένον τὴν ὕψωσιν τῆς Ἰταλικῆς σχοιμῆς, καθ' ἣν ἡ Μουσικὴ τῶν Φιλομουσίων ἐπαιάνισεν τὸν Ἐθνικὸν Ἰταλικὸν ὕμνον, ἰσταμένων ἀπάντων ἀσκεπῶν καὶ ἐν συγκινήσει. Ὁ κόσμος ἐξηκολούθει νὰ ἐπιβιβάζεται καὶ περὶ τὴν 8ην καὶ ἡμίσειαν ὑπὸ τὰ ἀνκρούσματα τῆς Μουσικῆς ἀπέρει οὐκ ἄλλοις ὑπερήφανος καὶ ἀσάλευτος ὑπὸ τῆς γαληνώσεως θαλάσσης. Καθ' ὅσον τὸν πλοῦν ἀδιάπτωτος εὐθυμία καὶ γέλωτες, χωρὶς Μουσικὴν, μολονότι ἡ Ἀλληλοβοηθεία χάριν αὐτῆς κατέβχλεν οὐκ ὀλίγη, ὡς ἐμάθαμεν καὶ τοῦτο, διότι οἱ εὐλογημένοι αὐτοὶ ἄνθρωποι ἔτυχε, δὲν γνωρίζομεν ποῦ στριζόμενοι, νὰ φρονώσιν ὅτι προσκαλούμενοι ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τῶν Μουσικῶν δὲν ὑποχρεοῦνται πρὸς τὸν δι' ὃν ἐκλήθησαν σκοπὸν, νὰ ἀνκρούσωσιν ἄλλο ὅτι διάφορα τεμάχια, πρὸν θυμηδίαν καὶ διασκέδασιν τῶν προσκαλούντων αὐτοὺς, καὶ μάλιστα ὅταν ὁ καιρὸς εἶνε εὐχάριστος, ἀλλ' ὅτι κκοκοντα εἶνα ἰδικιτέροις αὐτοὶ διασκεδάσωσιν, πρῶτον τὸ ὅσοιον βεβχίως ὅλ ἐμβάλη ἐν τῷ μέλλοντι τὴν σκέψιν, ἢ ὑπὸ τοιαύτην ἔποψιν εἶνε χρήσιμοι καὶ ἀξιοὶ ὑποστηρίξεως. Μετὰ δύο καὶ ἡμίσειαν ὥρας τὸ Ἀτμόπλοιο τῶν ἐκδρομῶν ἀρκενεῖται εἰς Πάρον σηματοδοτῶν, ὅτε καὶ μόνον ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς Μουσικῆς ἀρχεται τὸ πλῆθος ἀποβιβάζομενον. Πρῶτοι ἀνέβχοντες ἐπὶ τοῦ «Πέλοπος» ἦσαν οἱ κ. κ. Πέτρος Βάος, λιμπρὸς καὶ φιλότιμος Δῆμορχος Πάρου, ὁ φίλτατος ἐκεῖ διακείμενος Συμβολαιογράφος Φραγκίσκος Π. Σαρρῆς, Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου τῶν Παρίων «Ἡ Ἐκκοταπυλιανὴ» μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἐμμανουὴλ, ὅστις εἶνε μιὰ χρυσὴ καρδιά, ὁ Χαρμάρτος ἔμπορος καὶ Πράκτωρ τῆς Ἀτμοπλοῦν καὶ ἄλλοι, οἵτινες μετὰ χροῦ καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης προσεφώνησαν τῶ ἀντιπροσώπων ἐκδρομῶν πάντων κ. Γ. Ζηραζῆν τὸ «καλῶς ἦλθετε». Τὸ Ἀτμόπλοιο ἀνεκοφίσθη καὶ τὸ πλῆθος διασκορπισθὲν ἀνά τὴν παρακλιτικὴν, ὑπὸ τὴν παιανίζουσαν μουσικὴν, προσηγουμένων τῶν κ. κ. Δημάρχου καὶ Ζηραζῆν ἐπορεύθη εἰς τὸν Ἱερὸν Νεὸν τῆς ὑπερχίης Θεοτόκου, τὸ ἀρχαῖον τοῦτο τῆς Ἀγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας ἀντίτυπον, ἐν ᾧ ἐβῆλη ὑπὸ τοῦ παρακκοκωθῆσαντος τὴν ἐκδρομὴν πρωτοψάλτου τοῦ ἀγ. Νικόλαου κ. Λύγουστίνου Νκυπλιώτου Λοξολογίς, μεθ' ἣν ὁ Πολυχρονισμὸς τοῦ Βασιλέως, ὑπὸ δὲ τοῦ εὐλαβῶς ἀκροαζομένου τὴν ἱερὰν τελετὴν ἐκκλησιασματος ἐξέφωνήθησαν ζήτωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Ἐθνους,

τοῦ Βασιλέως, τῶν κατοίκων τῆς Πάρου καὶ τοῦ Συνδέσμου τῆς Ἀλληλοβοηθείας μετὰ τῶν Παναγυριστῶν. Μετὰ τοῦτο λαβὼν τὸν λόγον ἀπὸ τοῦ δεξιῦ ἀνκκοκωθῆσαντος διακκοκωθῆσαντος Νομομαθῆς καὶ Συμβολαιογράφος ἐν Πάρῳ κ. Φραγκίσκος Π. Σαρρῆς, ἐξ ἔσου Πάριος καὶ Ἐρμουπολίτης, μετ' ἐξαρσεως πατριωτικῆς καὶ ἐνθουσιασμοῦ, ὃν ἐμπνέει εἰς τὰς ἐλληνικὰς ψυχὰς ἡ στιγμή καὶ ἡ ἔκτακτος περίστασις, προσφιλέστατα ἐγκριτίσεν, ἐξ ὀνόματος τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τῶν φίλων Παρίων, μετὰ τὴν χαρακτηριζούσαν τὸν ἀνδρὰ ἀπὸ νεανικῆς ἡλικίας βῆτορικὴν εὐφροδίαν καὶ ποιητικὴν χάριν, τοὺς ἐκδρομῶντας Ἐρμουπολίτας καὶ Συρίους, ἐν αἷς διεκρίνετο ὁ κ. Πρίντζης Ἰωσήφ μετὰ τῆς χαρακτηριζομένης ἀνεψιῆς του καὶ τοῦ φίλου του κ. Δ. Ἀζαράη, πρώτου Δημάρχου Πάρου Ἐρμουπόλεως. Ἀληθῶς οἱ λόγοι τοῦ ἀγάπητου φίλου κ. Σαρρῆ ἦσαν ἐξέφρασμα μιᾶς εὐγενεῆς καρδίας, ἧτις καταθρομυκτιζεται πρὸ παντός ὅτι δύναται καὶ πόρωθεν εἶτι νὰ προσψύσῃ, ἔστω, καὶ μίαν χορδὴν καρδίας πονούσης καρδίας, εἰς τὴν ὁποίαν αἱ τοῦ παρελθόντος ἀναμνήσεις γεννώσι πλημμυρίζοντες ποταμοὺς δακρύων. Ἴδου ὁ λόγος :

«Καλῶς ἦλθετε, τέκνα τῆς ἀγαπητῆς Ἐρμουπόλεως.

Καλῶς ἦλθετε, τέκνα τῆς πόλεως ἐκείνης, ἧτις πρώτη ἀνακηδέσασα ἐκ τῶν συντριμμάτων τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, διὰ τοῦ ἐμπορικοῦ πνεύματος τῶν τέκνων αὐτῆς καὶ διὰ τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τὰς ὁποίας ἀνέπτυξεν καὶ τῆς ἐπικοινωνίας τῆς μετὰ τῶν Ἐθνοπαϊκῶν ἀγορῶν, ἐγένετο ὁ φορεὺς τοῦ πρώτου ἐμπορικοῦ πολιτισμοῦ, ἀνοίξασα διὰ τῆς ἰσοφόρου ναυτιλίας τῆς τὰς θαλασσίας τρίβους ἐξ Ἑλλάδος πρὸς τὴν Ἑσπερίαν καὶ τὰνάαλιον.

Καλῶς ἦλθετε, τέκνα τῆς φίλης πρωτενοῦσης τῶν Κυκλάδων. Χαιρετίζοντες Ὑμᾶς, ἐκ μέρους τῆς πόλεως ἡμῶν, χαιρετίζομεν τὴν πρῶτον, τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων.

Χαιρετίζομεν μετ' ἀγάπης τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ ἀξιότιμα μέλη τοῦ ἀξιολόγου Συνδέσμου, τῶν Ἐρμουπολιτῶν ἢ Ἀλληλοβοηθείας προσφωνοῦντες μετ' ἀδελφικῆς στοργῆς τὸν Συνδεδσμον, ὅστις ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην πόλιν ἔχει θέσει ἐν τῇ ὠραίᾳ νήσῳ, τὴν ὁποίαν μ' ἐργατικὴν μέλισσαν παρῆλλήσεν ὁ τόσον προῶρος σβεσθεὶς λεγὸς ποιητῆς τῶν Ἀτικῶν Νυκτιῶν.

Σᾶς χαιρετίζομεν καὶ Σᾶς ὑποδεχόμεθα μετὰ δὴν μας τὴν καρδίαν. Ἄν δὲν ἔχωμεν τι ἄλλο νὰ Σᾶς προσφέρωμεν, Σᾶς προσφωνοῦμεν μετ' ἐν εἰλικρινῆς «Καλῶς ἦλθετε», Σᾶς δεχόμεθα μετὰ δὴν μας τὴν καρδίαν.

Καλῶς ἦλθετε εἰς τὴν ἀγιασμένην Ἐκκοταπυλιανὴν μας. Ἄν ὁ Ναός μας δὲν ἔχη νὰ Σᾶς ἐπιδείξῃ τὴν χλιδὴν καὶ τὰ πλοῦτη ἄλλων Ναῶν, ἔχει τὴν αἴγλην τῶν παλαιῶν χρόνων του, ἔχει τὴν δόξαν τῶν δέκα πέντε αἰώνων του. Καὶ δι' ἄνθρωπος τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῶν αἰσθημάτων Σᾶς ἀκοῦν ταῦτα. Ἀρκεῖ ἢ φρικίασις ἢ προκαλεῖ διὰ πάντα αἰσθανόμενον, διὰ πάντα παθαίνόμενον ἢ Ἰστορία του. Τις δὲν αἰσθάνεται ρίγη Θρησκείας καὶ Πατριδος, εὐρισκόμενος ἐν τῷ μόνῳ Ἑλληνικῷ Ναῷ τῆς Ἐλευθέρως Ἑλλάδος ὅστις εἶδε τὴν Βυζαντινὴν δόξαν, καὶ τὴν ὑποδοῦλωση τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἐν μέρει ἀνάστασιν αὐτῆς; Τις Ἑλλήν τὴν καρδίαν δὲν αἰσθάνεται φρικίασιν ἱερὰν εὐρισκόμενος ἐν τῇ ἐλευθέρῳ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ τῆς Χριστιανισμοῦ;

Ἡ Ἐκκοταπυλιανὴ μας εἶνα ἡ δόξα καὶ τὸ κκοκῆμον τῆς Χριστιανισμοῦ. Εἶνα ἡ Νέα Ἱερουσαλήμ καὶ ἡ Βηθλὲμ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Οὕτω ἀνώμασαν αὐτὴν οἱ ἐκαστοτε μελῆταί τῆς ὁ Καλογεῶς καὶ ὁ Λαμπάνης καὶ ὁ Τσουντας καὶ ὁ Δαϊοπελδ καὶ ὁ Τζούελ καὶ ὁ Μπουέλμαν καὶ ἴσοι καὶ τόσοι ἄλλοι σοφοὶ μελετηταὶ αὐτῆς. Ἄν δὲν ἔχη νὰ Σᾶς ἐπιδείξῃ τὴν χλιδὴν καὶ τὰ πλοῦτη ἄλλων Ναῶν, ἔχει ὅμως τὸ μοναδικὸν Βαπτιστήριον τῆς καὶ τὸ πάγκαλον καὶ μοναδικὸν Κιβωτόν τῆς. Τῇ ἀκοῦν αὐτὰ μετὰ τοὺς 15 αἰῶνας τῆς.

Καλῶς ἦλθετε, φίλοι ἐκδρομῆς. Καλῶς ἦλθετε, τέκνα τῆς ὠραίας Ἐρμουπόλεως. Ζήτω ἢ Ἐρμουπόλις. Ζήτωσαν οἱ Ἐρμουπολίται,

Ζήω ο Σύνδεσμος της α' Αλληλοβοηθείας.
Προς τοῦτα ἀπήνησεν ὁ Πρόεδρος τῆς α' Αλληλοβοηθείας κ. Γ. Ζαρχάκης διὰ τῶν ἐξῆς:

Προσφιλεῖς Συγκυβλιδοῦν Παρίσι,
Ἡ ώραία καὶ φιλόξενος Νῆσος Σας, αἱ φυσικαὶ καλλοναί, αἱ ἀνοικταὶ καὶ εὐθυμοὶ καρδίαι τῶν φίλων Παρίων, προσεῖλκυσαν τὰ βλέμματα τοῦ Ἐργατικοῦ Συνδέσμου τῆς α' Αλληλοβοηθείας ὁμοθυμῶς, μετὰ τὴν βεβαίαν ἐλπίδα ὅτι ἡ ώραία νῆσος Πάρος μετὰ τὸ σεμνὸν αὐτῆς Προσκύνημα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τὸ σέμνωμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὸ πιστὸν ἀντίτυπον τῆς Ἁγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας θέλει ὑποδεχθῆναι τὸ ἐργατικὸν Σωματεῖον μας μετὰ τὴν χαρακτηρίζουσαν τοὺς Παρίους ἀγαθὴν καὶ εὐγενῆ καρδίαν.

Χαιρετίζω ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἐργατικοῦ Συνδέσμου τοῦ ὁποῖου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προίσταμαι Ὑμᾶς τε Κύριε Δήμαρχε, τὸν ἀξιότιμον Πρόεδρον τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρυμάτος τῆς Ἐκατονταπυλίου καὶ τοὺς λοιποὺς φίλους Παρίους.
Χαίρετε!

Μετὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπίσκεψις τῶν ἐκδρομῶν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Δημάρχου ὅπου ἀπαντες οἱ οἰκεῖοι αὐτοῦ ἐδεξιώθησαν τοὺς ἐκδρομεῖς προσφέροντες αὐτοῖς διάφορα ἀναψυκτικὰ. Εἶτα ὁ πολὺς τῶν ἐκδρομῶν κόσμος διεσκορπίσθη ἀνά τὴν πόλιν, ἣς οἱ κάτοικοι ἐκ φιλοτιμίας καὶ διὰ παντός τρόπου ἐπέδειξαν τὴν φιλοξενίαν καὶ εὐγενῆ καρδίαν, παραλαβόντες πολλοὶ πολλοὺς τῶν ἐκδρομῶν εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν, πλουσιοπαρόπως ξενίσαντες τοὺς φίλους καὶ γνωρίμους. Τὴν ἐκδρομὴν ἐτίμησε καὶ ὁ πρῶτος ἡμῶν Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν κ. Φικιώρης, ὃν ἐξένισεν ὁ κ. Φρ. Ζαρχῆς, μετ' ἄλλων κυρίων κατ' ὄλην τὴν ἡμέραν προσενεχθεὶς φιλοφρονέστας πρὸς πάντας τοὺς ἐκδρομεῖς. Ὁ Κύριος Βάρος, δήμαρχος ἠνοίξε τὴν ἀρχοντικὴν του οἰκίαν εἰς τοὺς ἐκδρομεῖς καὶ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας παρεκολλοῦθαι αὐτοπροσώπως τοὺς ἐπισκέπτας, φροντίζων ὅπως, ἢ πόσις, ἢ ἐπαξίως προϊσταται, φανῆ ἀνταξίαν τῶν προσδοκίων τῶν τιμησάντων τὸν Δῆμόν του, καὶ εἰς τοῦτο τῆ ἀληθείᾳ δὲν ἐψεύσθη. Δὲν ὑπάρχει εἰς, ὅστις νὰ μὴ ἔμεινε κατενθουσιασμένος ἐκ τῆς φιλοξενίᾳ ὑποδοχῆς, ἐκ τῆς ἀφθονίας καὶ ἐφθνήσεως τῶν τροφίμων καὶ πρὸ πάντων ἐκ τῆς καλῆς καρδίᾳ τῶν καλῶν γειτόνων μας Παρίων, οὓς ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος μας «Βῆματος» εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας ἐπιφυλασσόμενοι καὶ πάλιν ὑπὸ καλυτέρου οἰωνοῦ καὶ συνθήκης, νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὴν ώραίαν των καὶ τερπνὴν νῆτον καὶ νὰ ἀπολαύσωμεν τῶν δροσερῶν καλλονῶν τῆς! Ἡ ἐπικριτικὰ τάξις ἦν ἐπαινοτάτη. Ὁ δὲ ἀξιολογώτατος αὐτῆς ἀστυνόμος κ. Πικραδόπουλος, ἐνωμοτάρχης, ὁ τιμῶν τὸ ἔκαστον ἀξίωμα καὶ τὴν πόλιν ἐν ἧ ἀστυνομεύει, κατ' ὄλην τὴν ἡμέραν εὐρίσκετο πανταχοῦ παρῶν, ἐποπτεύων καὶ φιλοτιμούμενος ὅπως μὴδὲ τὸ ἐλάχιστον ἀκουσθῆναι παράπονον, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Δικαίως οἱ φίλοι Παρίοι εἶνε εἰς ἄκρον ἐνθουσιασμένοι μετὰ τὸν καλὸν αὐτὸν ἀστυνόμον των. Τὴν βῆν καὶ ἡμίσειαν ἐπιβιβάσθεντες οἱ ἐκδρομεῖς ἐπὶ τοῦ «Πέλοπος» μετὰ τινος δυσθυμίας ὅμως λόγῳ τῆς σπουδῆς τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίαρχου, προεπέμφθησαν πρῶτον ὅλων σχεδὸν τῶν κατοίκων προσερχόντων πάντοτε τῶν κ. κ. Δημάρχου καὶ Ζαρχῆ, ἀναχωρήσαντες μετὰ τὰς γλυκυτέρας τῶν ἐντυπώσεων. Μετὰ πλοῦν δὲ εὐχάριστον συνοδευόμενοι ὑπὸ τοὺς ἀνηκούστους σιγηλοὺς φλόγγους βωβῆς, ἀλλ' εὐθυμοτάτης καὶ περιστῆς Μουσικῆς, ἐφθασαν ἐνταῦθα τὴν 9 περίπου, μετὰ ἐξωρχοφισμένην τὴν εὐχαρίστησιν ἐπὶ τοῦ μετώπου των, διηγούμενοι εἰς τοὺς πάντας τὰ τῆς ὠρῆς ταύτης ἐκδρομῆς, ἧτις ὁμολογουμένως θὰ μείνῃ ἀλησμόνητος, ὀρεῖλον ἐπὶ τὴν εὐγένειαν καὶ δικαίως φημιζομένην φιλοξενίαν τῶν ἀγαπητῶν Παρίων.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΦΟΥΣΤΑΣ «ΑΝΤΡΑΒΕ»
Εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Βουλὴν.
Ἐγκύκλιος τοῦ Λόρδου Καγκελλάριου τῆς Ἀγγλικῆς Αὐλῆς Σπένσερ ἀναγγέλλει κατ'

ὑψηλὴν ἐπιταγήν, ὅτι οὐδεμία κυρία, φέρουσα φούσταν «άντραβ» θὰ γίνετο πλέον δεκτὴ εἰς τὰς τελετὰς τῶν ἀνακτόρων. Εἰς τῶν κυριωτέρων λόγων τῆς αὐστηρῆς ταύτης ἀπαγορεύσεως εἶνε καὶ ὅτι ἡ φέρουσα τοιαύτην φούσταν κυρία δὲν δύναται νὰ κάμῃ βελτίους ὑποκλίσεις. Λέγεται ἐν τούτοις, ὅτι ἡ ἀπαγορεύσις αὕτη ἐξητήθη ἐπιμόμως ὑπ' αὐτῆς τῆς βασίλισσας τῆς Ἀγγλίας, ἧτις θεωρεῖ ὡς ἄκοσμον καὶ ἄσμενον φάσμα τὴν φούσταν «άντραβ» διὰ πᾶσαν ἐντιμὸν καὶ σεβερὰν κυρίαν, εἰς τὴν ἐπίμονον δὲ θέλησιν τῆς ἠναγκάσθη νὰ ὑποκύψῃ καὶ ὁ βασιλεὺς. Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες σχολιάζουσι εὐρέως τὴν ἀπαγορεύσιν ταύτην, ἀπονέμουσαι πολλοὺς ἐπαινοὺς εἰς τὴν Βασίλισσαν, ἧτις διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἠθέλησε νὰ περιφρουρήσῃ τὴν σεμνότητα τῶν ἡθῶν τῆς Αὐλῆς. Ἐὰν εἶχεν ἀνάγκην, θὰ ἐδίδομεν τῇ Βασίλισσῃ ἐν μέγα καὶ ἐγκάρδιον Εὖγε!

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὡς ἀγγέλλεται ὑπὸ τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων, αἱ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ὑποβληθεῖσαι ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς τροποῖσεως τῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Δραχμῶν κατχορηγήσεως συμβάσεως τοῦ δανείου τῶν 150.000.000, ἐψηφίσθησαν, περιορισθέντος τοῦ δανείου εἰς 110.000.000, ἡ δὲ κυβερνήσις ὑπογράφει σήμερον ἕως τὴν σύμβασιν μετὰ τιμὴν ἐκδόσεως ὄχι 84 ο/ο ὡς ἦτο ἡ ἀρχικὴ σύμβασις, ἀλλὰ μετὰ 84 1/4 ο/ο σπενσάντων τῶν ἐκδοτῶν τοῦ δανείου νὰ προσφέρωσι τὸ 1/4, ὅπερ ἰσοῦται πρὸς Δραχμὰς 275.000, ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ κράτους, ἔμειν ὡς ἐτηλεγραφῆθη αὐτοῖς ἡ σφοδρὰ πολεμικὴ τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τὴν δευτέρην ἀνάγκωσιν καὶ ἡ πιθανὴ ματαιώσις τῆς συμβάσεως. Ἄλλ' ἀφοῦ τὴν ἐπιθυμίαν ἐδειξάν οἱ ἐκδότης πρὸς συναμολόγησιν τοῦ δανείου, φαίνεται ὅτι ἡ θέσις τοῦ κράτους ἦτο ἡ κρείσσων, καὶ ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιτύχῃ ἀκόμη πολὺ καλλιτέρους ὅρους, δὲν ἐννοοῦμεν, καὶ ἡμεῖς μετὰ τῶν πολλῶν τὴν σπουδὴν τῆς κυβερνήσεως ἧτις ἠγάγει αὐτὴν εἰς τὴν οἰωνεὶ ἐξ ὑφραπαγῆς ψῆφισιν τοῦ δανείου.

Τὰς ἀπὸ γῆς κυκλοφορούσας ἀδικαιολογίτους φήμας περὶ τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ λόγῳ ὑποθέσεως τοῦ μεταβάντος συμπαθηστάτου συμπολίτου μας κ. Κωνσταντίνου Κορνηλάκη, αἵτινες ἀνεστάτωσαν ἀληθῶς ὀλόκληρον τὴν κατ' ἡμᾶς κοινωνίαν, εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ὅπως εὐχρεστον θέσιν νὰ διαψεύσωμεν, κατ' ὅσον τῆς γοαφικαὶ εἰδήσεις τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ προσερχόμενοι ἐλήφθησαν σήμερον καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ του καὶ ἐν τῷ ἐνταῦθα ἐμπορικῷ γραφείῳ του, βεβαιώσαι ὅτι διαμένει ἐν Μασσαλίᾳ καὶ καλῶς ἔχει.

Ὡς πρῶτοι ἡμεῖς προαναγγεῖλαμεν κατέπλευσεν τὸ παρελθὸν Σάββατον εἰς τὸν λιμῆνα μας ὁ Ἰταλικὸς Στόλος τῆς Μεσογείου ὑπὸ τὸν ἀντιναύαρχον κ. Α. Ὠβρὺ καὶ ἀποστελούμενος ἐκ τῶν ἐξῆς δύο θαυρητῶν: «Bria» τόνων 14,720 ἀντιναύαρχον Α. Aubry πλοίαρχος G. Capomazza· πλήρωμα 800. «Roma» τόνων 13,000 πλοίαρχος G. Lovatelli· πλήρωμα 700, καὶ ἐκ τῶν ἀντιτορπιλικῶν «Cortil» τόνων 1213· πλοίαρχος G. Mortola· πλήρωμα 149. «Granagliere» τόνων 400. πλοίαρχος Conte Guidi Biscartti di Ruffia. πλήρωμα 57. «Bersagliere» τόνων 400. πλοίαρχος Gabriere Falco· πλήρωμα 56. «Lanciere» τόνων 400· πλοίαρχος Guta Eugenio. 56. «Garebaldino» τόνων 416· πλοίαρχος C. Todiseo· πλήρωμα 54. ἅπαντα προσερχόμενα ἐκ Νκυπλίου.

Ὁ Στόλος οὗτος ἀφοῦ ἠνθράκευσε ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τοῦ ἐνταῦθα μεγαλεμπόρου κ. Α. Ε. Μυρογορδάτου παρελθόντων ἐν ὄλῳ 2700 τόνων γαιανθράκων, διὰ τὴν ποιότητα τῶν ὁποίων ὁ ἀντιναύαρχος ἐξέφρασε τὴν εὐκράσειαν πρὸς τὸν μέγαν ταῦτον καὶ ἀρχικὸν γαιανθράκεμπορικὸν οἶκον τῆς πόλεως μας, παρέμεινε ναυλοχῶν ἐν τῷ λιμένι μας ἐπὶ τινὰς εἰσέτι ἡμέρας κατ' ἧς ἀντηλλάγησαν αἱ κεκλινομέναι ἐπισκέψεις τῶν ἀρχῶν, ἐπαιάνισε δὲ καὶ ἡ Μουσικὴ τῆς Ναυαρχίδος τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Τρίτης, μετ' ὃ ἀπῆρεν κειτευθόμενος εἰς Κύπρον καὶ Ἀλεξανδρέττην.

Πρὸ δέκα περίπου ἡμερῶν ὅπως αἰφνῆς δίως κατεκρημνίσθη μετὰ πατάγου μέρος στέγης τοῦ ἀρκτικοῦ διαιδρόμου τοῦ Πτωχοκομείου ἐμβλαλὸν τὸν πανικὸν εἰς τοὺς ἐφρουράζοντας, εὐτυχῶς, κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἀτυχεῖς γέροντας, ἄλλως θὰ ἠριθμοῦντο ἀρετὰ θύματα ἐξ αὐτῶν. Καὶ ἐν τούτοις μέχρι τῆς σήμερον οὐδεμία φροντίς ἐλείφθη ὑπὲρ τῆς ἀποσοθήσεως τῆς καταπτώσεως καὶ τοῦ ἐτέρου μέρους τῆς στέγης ἐτοιμορρόπου ὄντος καὶ ἐπιχειρημένου ὡς σπᾶθη Δαμόκλειος ὑπερθεῖν τῶν κεφαλῶν τῶν ἐνδικοιτομένων, οἵτινες τρέμοντες διέροχονται ἐκεῖθεν μεταβλίνοντες εἰς τὰ κελλία αὐτῶν. Ἡ τοῦ ἀδελφάτου ἐπιτροπὴ, νομίζομεν, ὅτι δεόν νὰ σπεύσῃ νὰ καλέσῃ τὸν κ. Νομισματικῶν Κυκλάδων καὶ τὸν Δημοτικὸν Ἀρχιτέκτονα ἵνα ἐπιθεωρήσωσι τὴν στέγην ὀλόκληρον τοῦ ἐν λόγῳ Φιλανθρωπικοῦ Καταστήματος ἧτις, καθὰ θετικῶς μνησθόμενοι, ἀπειλεῖ καταπτώσιν, ὡς ἐκ τῆς καταστάσεως αὐτῆς, αἰφνιδίαν, ἵνα ἀποφανθῶσιν περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκσφαλίσσεως καὶ ἀνακατασκευῆς αὐτῆς, ἀφήσωσιν δὲ κατὰ μέρος τοὺς ἐμπειρικῶς προληφθῶσιν δ' οὕτω ἀνυπολόγιστα δυστυχήματα.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἐπληροφορήθημεν ὅτι εἰς τὰς πρῶ ἡμερῶν διεξαχθείσας ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ ἐξετάσεις πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἐπρώτευσαν αἱ δεσποινίδες Σοφία Παντ. Βιτσαξῆ καὶ Ἀσπασία Βελλίνη, μαθήτριαι τῆς ἐνταῦθα Σχολῆς τῶν Καλογοραίων τοῦ Ἑλέους, ἐπισπασάμεναι τὰ συγχαρητήρια τῶν ἐξεταστῶν των διὰ τὴν τελείαν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης γνῶσιν των. Διὸ συγχαίρομεν εὐλικρινῶς ἀμφοτέραις τὰς δεσποινίδας ταύτας καὶ τοὺς ἐκείνους αὐτῶν, ἰδίᾳ δὲ τὴν μικρὰν δδα Βιτσαξῆ, ἣν καὶ συνιστῶμεν θερμῶς τοῖς συμπολίταις ἡμῶν διὰ τὴν ἐκγύμνασιν εἰς τὴν Γαλλικὴν τῶν κορασίων των.

Ἡ πρῶ ἡμῶν Σκοπευτικὴ Ἐταιρεία ἡ τὸσον ἐπωφελῶς δρῶσα, ἐπιθυμοῦσα νὰ παράσῃ εἰς τὰ μέλη αὐτῆς σὺν τῇ Σκοπευτικῇ ἀσκήσει καὶ σκοπευτικὰς Παιδιάς, ἐκόμησε διησκοδόλα μηχανήματα καὶ στοχοφόρους πλάκας αἵτινες ἔμειν τῇ πλήξει τοῦ στόχου δεικνύουσι στρατιωτικὰς παρατάσεις. Πρὸς τούτοις προμηθευθεῖσα ἅπαντα τὰ εἶδη κυνηγίου ἦτοι Ἀγγλικὸς κέλικας, Τάπερ, πυρίτιδα 3. φ. Διάνκ, Ἀμπαρόιτ καὶ Ντιάμον-Σμόκλιτ κλπ. εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας θέλει χορηγῆ ταῦτα πρὸς τὰ μέλη ἄνευ οὐδενὸς κέρδους.

Ἐν τῷ ἐκδοθέντι προγράμματι τῶν Σκοπευτικῶν Διαγωνισμάτων τῆς Σκοπευτικῆς Ἐταιρείας, ἐκαυνοῖσθησαν τὰ διαγωνίσματα οὕτω: τῆς μὲν βραχείας βολῆς ἦτοι Μπούφαλο, Καρχίνιας, Πιστολίων καὶ Περιεστρόφων θέλουσι γίνῃ ἐν τῷ Σκοπευτηρίῳ τῆς Ἐταιρείας τὴν 5 Ἰουνίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9 Π. Μ. τὰ δὲ μακρᾶς βολῆς ἦτοι: Μάλλιγγερ, καὶ ἡ ἐκσφενδόνησις πιλίων δίσκων διὰ κυνηγετικοῦ ἔπλου τῇ 12 Ἰουνίου ἡμέραν Κυριακὴν ὥραν 8 Π. Μ. ἐν τῇ θέσει «Ἀζόσο».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Τὴν προσεχῇ Κυριακὴν (5 Ἰουνίου) διαγγελλοῦται ἡ ὑπὸ τοῦ «Τηνίων Συνδέσμου» προαγγελθεῖσα Ἐκδρομὴ εἰς Γῆνον. Καθὰ πληροφοροῦμεθα, ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαήμερου τοῦ μηνὸς Ἰουνίου γενήσεται μεγάλη Ἐκδρομὴ εἰς Δῆλον πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐκεῖ Ἀρχαιοτήτων.
Ἀπῆλθεν εἰς Αἴγιον ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης κ. Ἀγγελος Παπαδάμ ἐργοστασιάρχης μετὰ τῆς εὐγενεστάτης συζύγου του.
Ἀφίκετο ἐξ Αἰγύπτου ὁ ἐκεῖ λαμπρῶς ἐγκατεστημένος συμπολίτης μας κ. Γεώργιος Ἄντων Παπαδάμ μετὰ τῆς εὐγενεστάτης συζύγου του.
Ἐπανεκάμψεν ἐκ Κέας ὁ νομάρχης Κυκλάδων κ. Ἀλεξανδρόπουλος μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Στρατολογικοῦ Συμβουλίου.
Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν οἱ βουλευταὶ τοῦ νομοῦ μας κ. κ. Ν. Καμπάνης καὶ Γ. Γαϊτάνος, Κ. Καλομενόπουλος, καὶ Α. Ρεβίνθης.
Ἀπῆλθεν εἰς Παρίσις ὁ συμπολίτης μας τραπεζίτης κ. Γεώργ. Ψιακῆς μετὰ τῆς ἐρίτιμου Κυρίας του.
Ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας ἡ ἐρίτιμος Κυρία Εἰρήνη Ι. Πεσμαζόγλου.
Ἀφίκετο ἐξ Αἰγύπτου ὅπως διαθερίσῃ ἐν Ποσειδωνίᾳ ὁ τραπεζίτης ὁμογενῆς κ. Γ. Δημοκράτης.
Ἀφίκετο ἐκ τῶν νήσων Τήνου καὶ Μυκόνου ἐνθα μεταβάς ἐκέρυεν τὸν θέσιον λόγον ὁ Ἱεροκήρυξ τοῦ Νομοῦ μας Πανός. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἡσαΐας Πασιόπουλος.
Μεγαλοπρεπῆς ἐτελέσθη τὴν Κυριακὴν μνημόσυνον ἐν τῷ Ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ ἀειμνήστου συμπολίτου μας Ἀντωνίου Παπαδάμ εἰς ὃ παρέστησαν πλείστοι συμπολίται μας.